

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.15/2012/5.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év június 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A **jelentős mennyiségű kábítószerrel, üzletszerűen elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette** miatt a **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. november 5. napján kihirdetett Kb.II.178/2007/102. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét jelentős mennyiségű kábítószerrel, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (Btk. 282/A. § (3) bekezdés) **minősíti**.

A vádlottat 5 (öt) évi közügyektől eltiltásra is **ítéli**.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa Kb. VII.303/2000/7. számú, illetve a Legfelsőbb Bíróság Bf.V.132/2001. számú ítéletével kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés elrendelésére vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

Az eljárás során lefoglalt és a Magyar Nemzeti Banknál 32.210. számon nyilvántartott és kezelt 60 (hatvan) EUR-t és 390.500 (háromszázkilencvenezer-öttszáz) forintot a vagyonelkobzás biztosítása végett visszatartja.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A vádlottat a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2003. október 16. napján kelt KB.II.54/2003. számú ítéletével az ellene a Btk.282.§ (2) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerrel, üzletszerűen elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2004. október 6.napján kelt 1.Kbf.311/2003. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás lefolytatására Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsát jelölte ki.

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2006. december 11. napján kihirdetett KB.II.250/2004. számú ítéletével a vádlottat jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt 7 évi fegyházbüntetésre, 10 év közügyektől eltiltásra és 5.400.000 Ft vagyonelkobzásra ítélte. E határozatot a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2007. június 20. napján kelt 6.Kbf.23/2007/13. számú

végzésével hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította, amelyre a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsát jelölte ki.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. november 5. napján kihirdetett KB.II.178/2007/102. számú ítéletével a vádlottat a Btk.282/A.§ (3) bekezdésébe ütköző jelentős mennyiségű kábítószerrel üzletszerűen elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt 5 évi börtönbüntetésre és 3.905.000 Ft vagyonekobzásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról és elrendelte a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa KB.VII.373/2000. számú ítéletével kiszabott 1 év és 4 hónap börtönbüntetés végrehajtását. A vádlottól lefoglalt pénzt a vagyonekobzás összegébe beszámítani rendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről, amelynek elkobzását rendelte el. A vádlottat 288.403 Ft bünygyi költség megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó 1.017.821 Ft költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A megismételt elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt követően a vádlott büntetésének súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be.

A vádlott irány nélkül, védője a tényállás téves megállapítása miatt, felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője csatolta a fellebbezés írásbeli indokolását is, amelyben kifogásolták az elsőfokú bíróság azon eljárását, hogy ítéletének indokolása kizárólag az előterjesztett védekezés megcáfolására irányul, ugyanakkor nem tartalmazza az ítélet, hogy milyen bizonyítékok támasztják alá a vádlott bűnösségét. Álláspontja szerint a bizonyítékok nem alkotnak zárt logikai láncot és a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai nem cáfolták meg az előterjesztett védekezést. Ezt követően megjelölték azon bizonyítékaikat, amelyek álláspontjuk szerint azt támasztják alá, hogy vádlott tévedésben volt a cselekmény elkövetésekor, és ezért nem tudta, hogy kábítószer tartalmú anyagot forgalmaz. Szerintük ezt alátámasztják azok a bizonyítékok, amelyről arról szólnak, hogy az általa forgalmazott szernek nem volt megfelelő hatása, x szervezetében kábítószert nem találtak, illetve hivatkozott a szakértő azon kijelentésére, hogy a kábítószer külsőleg összetéveszthető olyan szerrel is, aminek semmilyen hatása nincs. Ezzel összefüggésben kifejtették, hogy azért nem lehet ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy kábítószer került értékesítésre minden héten, mivel nem biztos, hogy az kábítószernak minősül. Az ítélet indokolásának logikáját követve, felsorolták azokat a tanúkat, akik álláspontjuk szerint alátámasztották, hogy a vádlott kényszer- és fenyegetés hatása alatt valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, és az elszenvedett fenyegetés alkalmas volt arra, hogy benne komoly félelmet keltsen. Utaltak az eljáró iü. elmeorvos szakértők véleményének ellentmondásosságára, kiemelve, hogy csupán x szakértő adott olyan véleményt, amely összefüggésében vizsgálta a cselekmény előzményeit. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság által elfogadott másik szakértő és szakértő társai által adott elmeorvos szakértői vélemény több tekintetben ellentmondásokat tartalmaz. Kifogásolták, hogy nem csak az ő vagyoni helyzetét vizsgálták, hanem az ítélet foglalkozik Juhász Hajnalka,

testvére bankszámlájának vizsgálatával is, amely álláspontja szerint indifferens. Az általuk megjelölt bizonyítékok azt támasztják alá, hogy szerény, illetve átlagos körülmények között élt. Törvénysértőnek találták a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelését, mivel az időközben elévült. Álláspontjuk szerint a vagyonekbevitel összege spekulatív módon lett megállapítva, ezért kifogásolta a vele szemben elrendelt 3.905.000 Ft vagyonekbevitelt. A tőle lefoglalt 60 Euró és 390.500 Ft részére történő kiadását kérte arra hivatkozással, hogy ezeket a vagyonekbevitel esetén sem lehetne beszámítani. A beadványában kifejtésre került, hogy folyamatos munkaviszonyban áll, rendezett családi körülmények között él, illetve azt, hogy a büntetőeljárás rendkívül elhúzódott, 49 hónapot töltött előzetes letartóztatásban, amely már önmagában súlyos joghátrányt jelentett számára. Kérték igazságos és jogilag megalapozott, bizonyítékokkal alátámasztott határozat meghozatalát, amely figyelemmel van ártatlanságára és életmódjának megváltozására.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.89/2012/1. számú átiratában a katonai ügyész által a vádlott büntetésének súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg és nem tévedett, amikor a Btk.2.§-ára figyelemmel a vádlott terhére rótt cselekmény elbírálásakor hatályban lévő büntető anyagi jogszabályokat vette alapul. Egyetértett a vádlott cselekményének jogi minősítésével is, azonban vitatta, hogy a vádlottal szemben kiszabott törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés alkalmas-e a büntetési célok elérésére. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte a vádlott által megvalósított bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát, ezért indítványozta a szabadságvesztés magasabb tartamban történő megállapítását és annak fegyház fokozatban történő elrendelését. Véleménye szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottól lefoglalt pénzösszeget a vagyonekbevitelbe beszámította, és indítványt tett e pénzösszeg tekintetben is a vagyonekbevitel alkalmazására. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelen lévő képviselője az ügyészi fellebbezést és az átiratában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a bíróság mérlegelési jogkörében megállapított ítélete olyan irányú fellebbezéssel, amely a megállapított tényállást vitatja, eredményesen nem támadható, mivel az mentes a megalapozatlansági okoktól. Maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság érvelésével, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését. Indítványozta a vádlott büntetésének súlyosítását azzal, hogy nem látott lehetőséget a vádlottal szemben enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a törvénynek megfelelően nevezze meg a vádlott terhére rótt bűncselekményt, amelynek helyes megnevezése kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette. A továbbiakban megismételte az átiratában tett indítványait.

A vádlott védője a fellebbezést és annak indokolását fenntartotta. Álláspontja szerint eljárási hibát a bíróság nem vétett, azonban a büntetőeljárás alapelvei sérelmével járt el, amikor ítéletének indokolásában csak a vádlott védekezésének cáfolására

szorítkozik és nem a vádat alátámasztó bizonyítékokat elemzi. Megismételte azt az álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően rendelkezett a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásáról, mivel az időközben elévült.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően mérlegelte a bizonyítékokat, mivel nem vont minden bizonyítékot mérlegelési körébe, hanem egy koncepció mellett haladva értékelte az általa kiragadott bizonyítékokat. Érvelése szerint nem került megcáfолásra, hogy a vádlott nem kényszer és fenyegetés hatása alatt valósította meg cselekményét. Ezzel összefüggésben utalt dr. Bartha Ákos szakvéleményére, amelynek elfogadását kérte. Álláspontja szerint a vádlott vagyongyarapodása sem nyert bizonyítást, mivel hűga vagyoni helyzetének vizsgálata nem helyettesítheti a vádlott vagyoni helyzetének értékelését. Kifejtette, hogy a vádlott családjának vagyoni helyzete nem lehet releváns a vádlott ellen folyó büntetőeljárásban. Kifogásolta azt is, hogy a bíróság becsléssel állapította meg a kábítószer mennyiségét, azonban nem lehetett bizonyítani, hogy a vádlott minden esetben kábítószerrel áruolt. A tanúk nyilatkozatai ugyanis ezt nem támasztják alá ítéleti bizonyossággal, van olyan tanú, x, akinek szervezetéből nem is mutattak ki kábítószerrel. Következtetése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított kábítószer mennyiség fiktívnek tekinthető. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott szabadlábra kerülése óta folyamatosan dolgozik, a munkahelyi jellemzése jó, jelenlegi életmódja is azt tükrözi, hogy személyiségétől idegen a kábítószer forgalmazása. Mindezek alapján elsősorban védenice felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a korábban már két alkalommal hatályon kívül helyezett büntető ügyben az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során az eljárási szabályokat betartotta, a vádlott, tanúk, szakértők kioktatása törvényes volt és eleget tett a hatályon kívül helyező határozatban foglalt előírásoknak is. Az eljárási szabályokat annyiban sértette meg, hogy az ítélet kihirdetését követően a határozatot késedelmesen foglalta írásba és az így késedelmesen került felterjesztésre a másodfokú elbírálásra, jelentősen megnövelve az eljárás időtartamát. A Be.260.§ (4) bekezdése szerint ugyanis az ítéletet legkésőbb kihirdetésétől számított 30 napon belül, ha hosszabb indokolást igényel, 60 napon belül kell írásba foglalni. Az elsőfokú bíróság 2010. november 5. napján hirdette ki a határozatát, azonban az iratok felterjesztésére csak 2012. január 6. napján került sor. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem jelentett olyan, a Be.375.§ (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely lényeges kihatással lett volna az eljárás lefolytatására, ezért az nem vezetett az első fokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást kellő alapossággal folytatta le. A vádlottat kellő részletességgel kihallgatta, nagyszámú tanút hallgatott ki és meghallgatta az ügyben eljáró iü. szakértőket is. Értékelő tevékenységéről számot adott, megindokolta, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését, aki részben

tévedésre, részben pedig arra hivatkozott, hogy fenyegetés hatása alatt valósította meg cselekményét.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői indokolással, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége során csak a vádlott védekezésének megcáfolására szorítkozott és nem értékelte a vádat alátámasztó bizonyítékokat.

Tényként megállapítható az eljárás adataiból, hogy a vádlottal szemben foganatosított rendőri intézkedés alkalmával nála kábítószernek tűnő anyagokat találtak, amit lefoglaltak. Ezt követően megindult a nyomozás, amely során az ü. vegyész szakértő előterjesztette szakvéleményét, amit fenntartott a tárgyalás során is. E tényekből, és a meg nem cáfolt szakértői véleményből ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy a vádlott kábítószernek minősülő anyagot birtokolt. Az elsőfokú bíróság álláspontját a bizonyítékok értékelése során oly módon fejtette ki, hogy a vádlott védekezésével és a vádlott állításait alátámasztó bizonyítékokkal szembeállította a vádat alátámasztó bizonyítékokat és tényeket, azokat egymással összevetve, mérlegelte. Így foglalkozott azzal, hogy miért nem fogadható el a vádlott azon védekezése, hogy fenyegetés hatása alatt valósította meg a cselekményt, miért zárható ki, hogy tévedett abban, hogy milyen anyagot árusít, foglalkozott a vádlott beszámítási képességével, ezzel összefüggésben az ü. elmeorvos szakértői véleményekkel. Megindokolta, hogy miként határozta meg becsléssel a vádlott által forgalmazott kábítószer mennyiségét, és mely bizonyítékok támasztják alá, hogy a vádlott haszonszerzés érdekében árusította a kábítószert. A vádlott védekezésére figyelemmel kellett foglalkoznia családjá vagyoni helyzetével, amit indokolt az is, hogy a rendőri intézkedéskor a vádlottnál volt akkor még kiskorú testvérének bankkártyája, valamint nagyobb mennyiségű készpénz. Ezért nem értett egyet a vádlott és védője ezen eljárást kifogásoló érvelésével. Bizonyítékokat értékelő tevékenysége a másodfokú bíróság álláspontja szerint a logika szabályainak megfelel és mindenre kiterjedő volt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a tényállás részben pontosításra szorul az elsőfokú bíróság által is megvizsgált bizonyítékok, így a lefoglalási jegyzőkönyv, továbbá az ü. vegyész szakértői vélemény, illetve a vádlott 2009. május 12. napján tartott tárgyaláson, a tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalán tett vallomása alapján. Itt a vádlott előadta, hogy a tőle lefoglalt kábítószer adag pont két heti mennyiségnek felelt meg. Az elsőfokú bíróság ugyanis ítéletének tényállásában nem határozta meg pontosan a vádlottól lefoglalt kábítószer mennyiségét, azoknál csak adag, illetve tasak megjelölést használta, ami a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem pontos. Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában, annak 16-17. oldalán már pontosan határozta meg a lefoglalt és a becsült mennyiséget, illetve a kábítószer hatóanyag tartalmát, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítélet tényállása is pontosításra szorul. Ezért a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az ítélet 4. oldal 2. bekezdésében írtakat az alábbiak szerint pontosítja. „A vádlottól elfogásakor 25 tasak, 14,44 gramm marihuánát, 29 tasak, 17,15 gramm Speedet és 58 db. Extasy tablettát foglaltak le. Ez a mennyiség a vádlott által két hét alatt forgalmazott

kábítószer mennyiségnek felelt meg. Ezen kábítószeresek együttes hatóanyag tartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát." Az ítélet 4. oldal 3. bekezdését annyiban pontosítja, hogy: „A vádlott tevékenysége során hetente legalább 10 **tasak** marihuánát, 10 tasak Speedet, 20 db Extasy tablettát értékesített, így összesen mintegy 722 **tasak** marihuánát, 722 tasak Speedet és 1445 db Extasy tablettát forgalmazott."

Az előzőekben írt pontosítással, helyesbítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatá alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását, amely pontosítását követően már megalapozott. A Be.351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A Be.352.§ (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma, vagy ténybeli következtetés alapján az (1) bekezdés b/ pontja alapján a vádlottat felmenti vagy az eljárást megszünteti.

A vádlott és védője lényegében az elsőfokú bíróság által is megvizsgált és mérlegelési jogkörbe vont bizonyítékok eltérő mérlegelését indítványozta, új tényt vagy bizonyítékot nem jelöltek meg, és a másodfokú bíróság sem látta indokát további bizonyítás lefolytatásának. A felmentés érdekében előterjesztett fellebbezés az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadta, ezért az előzőekben megjelölt törvényhelyekben kifejtett felülmérlegelés tilalmára figyelemmel az eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság gondosan vizsgálta, hogy büntethetőséget kizáró ok megállapítható-e a vádlott javára. A másodfokú bíróság egyetértett az ítélet 6-8. oldalain, illetve a 8-12. oldalain kifejtett érvekkel, amely alapján az elsőfokú bíróság elvetette a tévedés, illetve a kényszer- és fenyegetés, mint büntethetőséget kizáró okok megállapíthatóságát. A másodfokú bíróság e körben utal arra, hogy a vádlott e kétirányú védekezése egyébként is logikailag ellentmond egymásnak. Amennyiben a vádlott tévedésben volt a tekintetben, hogy kábítószerrel áru és abban a tudatban volt, hogy az általa értékesített ártalmatlan, nem lett volna szükség az általa hivatkozott fenyegetés alkalmazására. Amennyiben a fenyegetés megállapítható, ésszerűtlen az a feltevés, hogy nem tiltott szer forgalmazása érdekében a vádlott által megjelölt intenzitású fenyegetést mi indokolta volna.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és akkor sem tévedett, amikor a Btk.2.§-a alapján a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvényt alkalmazta, mivel az a vádlottra nézve kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé. Ugyanakkor tévedett, amikor az üzletszerűséget megállapította a vádlott terhére.

A vádlott az elsőfokú bíróság által is helyesen megállapított Btk.282/A.§ (3) bekezdésében írt közegészség elleni bűncselekményt valósította meg. E bűncselekményt az követi el, aki jelentős mennyiségű kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik. E bűncselekményt a törvény 5-20 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásával fenyegeti.

Az elsőfokú bíróság az irányadó, a BH 2005/246., illetve BH 2005/279. számú eseti döntéseiben is megjelenő bírói gyakorlatnak megfelelően járt el, amikor a le nem foglalt kábítószer mennyiségét becsléssel állapította meg. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a vádlott kábítószerrel forgalmazott és saját vallomása szerint amikor tetten érték, nála két hét alatt forgalmazott kábítószer mennyiséget találtak. Vallomása alapján megállapítható volt az az idő intervallum is, amíg tevékenységét kifejtette. Az elsőfokú bíróság a vádlottra nézve legkedvezőbb mennyiséggel számolt, amikor ítéletének 16-17. oldalán meghatározta a vádlott által forgalmazott kábítószer hatóanyag tartalmát és helyesen határozta meg annak mennyiségét is, amely a jelentős mennyiség alsó határának 3,74-szerese.

A bíróság azonban nem foglalkozott azzal, hogy a vádlott mely elkövetési magatartásával valósította meg a terhére rótt bűncselekményt. Az I/2007. számú jogegységi határozatra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság BK 155. számú állásfoglalásában kifejtett bírói gyakorlat alapján megállapítható, hogy a vádlott kereskedéssel valósította meg a terhére rótt kábítószerrel visszaélés büntetettét, mivel haszonszerzési céllal hozott forgalomba kábítószernek minősülő anyagot. E bűncselekménynek azonban nem tényállási eleme az üzletszerűség, hiszen a kereskedéssel megvalósított elkövetési magatartás az üzletszerűség fogalmi elemeit tartalmazza, annak ismételt megállapítása a kétszeres értékelés tilalmába ütközne. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatta és a vádlott cselekményét a Btk.282/A.§ (3) bekezdésébe ütköző jelentős mennyiségű kábítószerrel, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének minősítette.

A vádlott terhére büntetésének súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság az időmúlásra figyelemmel nem tévedett, amikor a vádlott büntetését a törvényi minimumban, 5 évben határozta meg és a másodfokú bíróság egyetértett annak végrehajtási fokozataként börtönben történő meghatározásával is. A vádlott a terhére rótt cselekményt 2001. február elejétől 2002. június 2-áig valósította meg, 10 év telt el a bűncselekmény elkövetésétől. A vádlott hosszabb ideig volt előzetes letartóztatásban és az eljárás elhúzódása nem róható a terhére.

Ezért annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság kiemelt tárgyi súlyú, életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményben állapította meg a vádlott felelősségét, a törvényi minimumban meghatározott börtönbüntetés nem eltúlzottan enyhe büntetés.

Az elsőfokú bíróság azonban elmulasztott mellékbüntetést kiszabni a vádlottal szemben. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott az általa elkövetett cselekmény miatt meghatározott ideig méltatlan arra, hogy a közügyek vitelében részt vegyen, ezért az első fokú ítéletet megváltoztatva, őt mellékbüntetésként a szabadságvesztés tartamához igazodó tartamban közügyektől eltiltásra is ítélte.

A vádlott és védője helyesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően rendelte el a vádlottal szemben a korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását. A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2001. november 16. napján jogerős ítéletével 1 év 4 hónap börtönbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A Btk.68.§ (1) bekezdése szerint a büntetés elévülésének határideje a büntetést kiszabó határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha pedig a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a próbaidő leteltének napjával kezdődik. A katonai tanács 2 évi próbaidőre függesztette fel a börtönbüntetést, tehát az elévülés 2003. november 16. napján kezdődik. A Btk.67.§ (1) bekezdés g/ pontjára figyelemmel az elévülés időtartama 5 év. A Legfelsőbb Bíróság 4/2006.BJE. számú jogegységi döntése szerint az elévülést csak a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelő jogerős bírósági határozat szakítja félbe. Mivel ilyen bírósági határozat a vádlottal szemben nem született, az 1 év 4 hónap börtönbüntetés végrehajthatósága 2008. november 16. napján elévült. A másodfokú bíróság ezért a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott által kábítószer forgalmazásából származó vagyon vonatkozásában vagyonek kobzást rendelt el. A Legfelsőbb Bíróság 1/2008. BJE. számú jogegységi döntése szerint a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a/ és d/ pontjára figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyonra vagyonek kobzást kell elrendelni. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott 3.905.000 Ft jövedelemre tett szert a kábítószer értékesítésével összefüggésben, ezért törvényesen rendelkezett ezen összeg elkobzásáról.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor törvényi felhatalmazás hiányában a vádlottnál talált pénzösszeg vagyonek kobzásba történő beszámításáról rendelkezett. A Be.157.§ (1) bekezdése szerint a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított vagyonek kobzás biztosítására vissza lehet tartani. A másodfokú bíróság ezért nem adott helyt a vádlott azon indítványának, hogy a tőle lefoglalt pénzt részére adja ki, hanem a Be.157.§ (1) bekezdése alapján az eljárás során tőle lefoglalt 60 Euró, és 390.500 Ft visszatartását rendelte el a vagyonek kobzás biztosítása érdekében.

az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. június 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. szavazó bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. június 1.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő